

МОТИВИ по АНД № 15-2024 г.

Постъпила е жалба от С.П.С., ЕГН ***** от гр., Софийска област, ул. „“ № 18 срещу Наказателно постановление № 23-1204-000186/10.02.2023 г. издадено от Началник група към ОД на МВР София, с-р Пътна полиция ОД МВР София, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за шест месеца. В жалбата се излагат доводи, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, тъй като страда от редица пороци, които не могат да бъдат санирани в съдебното производство, поради което се иска съдът да го отмени изцяло.

Производството е по чл. 59 и сл. ЗАНН.

Жалбоподателят редовно призован за съдебно заседание, представлява се от адв.Василев, който поддържа жалбата.

Административно-наказващият орган – Началник група към ОД на МВР София, с-р Пътна полиция ОД МВР София, редовно призовани не изпращат представител. С писмено становище изразяват доводи за неоснователност на жалбата и молят съдът да потвърди издаденото наказателно постановление.

РП . редовно призовани не изпращат представител.

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намери за установено следното от фактическа страна:

Видно от обжалваното Наказателно постановление № 23-1204-000186/10.02.2023 г. издадено от Началник група към ОД на МВР София, с-р Пътна полиция ОД МВР София, същото е издадено срещу С.П.С. и с него на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за шест месеца, за това че: „Видно от Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство № 1675/2022 г. от 13.01.2023 г. на РП . на 03.12.2022 г. около 15,50 ч. на АМ Тракия 13 ти км с посока от с.Нови хан към гр.Пловдив е спрял за проверка С.П.С., като същият управлява лек автомобил . с регистрационни табели с № . собственост по регистрационен талон на Ц.Б.Г. и собственост на баща му П.С.В. съгласно договор за покупко-продажба № 1832/10.06.2022 г. , като автомобилът е с прекратена регистрация от 12.08.2022 г. с основание за прекратяване по чл.143 ал.15 от ЗДвП. В хода на проверката макар безспорно да е установено, че С.С. е управлявал автомобил, който не е регистриран по надлежния ред, не е установено, че същият е знаел и е действал със съзнанието, че управлява МПС, което не е регистрирано. Управлявайки нерегистрирано МПС С.П.С. е осъществил административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, тъй като според чл.7, ал.2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в предвидените в закона случаи. В случая липсва пряк умисъл за извършване на престъпление по чл.345 ал.2 от НК, но е налице непредпазливо извършено нарушение по ЗДвП, за което

следва да се наложи съответното административно наказание, като се вземе предвид дисциплината на водача и извършените от същия нарушения по ЗДвП. Е извършил управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

От приложения по делото АУАН № 568533/03.12.2022 г. по описа на ОД МВР София е видно, че същият е съставен от Н.В.С. и подписан от свидетеля И.Г.Г. срещу С.П.С. за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, като е връчен на жалбоподателя и подписан без възражения.

Представено е постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 13.01.2023 г. издадено по прокурорска преписка № 1675/2022 от 13.01.2023 г. г. по описа на РП ., в което е отбелязано, че по преписката не са налице данни за осъществено деяние, което да реализира признаците на престъпление по чл.345, ал.2 от НК или друго престъпление от общ характер, тъй като макар и от обективна страна безспорно да се установява, че лицето К. е управлявал лек автомобил с прекратена регистрация, не би могло да се изведе извод за наличието на умишъл за извършване на деянието, поради което и на основание чл.24, ал.1, т.1 от НК е отказано образуването на наказателно производство за престъпление от общ характер. С оглед обстоятелството, че е налице издаден АУАН, преписката е изпратена на РУ ., за преценка относно наличието или липсата на извършено административно нарушение по ЗДвП.

Представена е справка за МПС лек . с рег. № ., в която като предстоящ собственик е отразено лицето П.С.В..

От мотивирана резолюция № 22-1204-M000086 на ОД МВР София с-р Пътна полиция от 21.12.2022 г. е видно, че административното наказателното производство по акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 568533/03.12.2022 г. по описа на ОД МВР София против С.С. е прекратено.

По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. по описа на МВР удостоверяваща компетентността на служителите да издават АУАН и НП.

В хода на проведеното съдебно производство е разпитан свидетелят Н.В.С. - актосъставител, който заявява, че при проверката извършена на жалбоподателя установили чрез полицейската система АИС, че водача управлява процесното МПС след като също е deregистрирано. Твърди, че при проверката водачът заявил, че не е знаел, че автомобила е deregистриран, тъй като е на негов роднина. Свидетелят дал на водача да напише писмено сведение за сочените от него обстоятелства

По искане на жалбоподателя по делото е разпитан свидетелят П.С.В., - баща на жалбоподателя, който твърди, че през месец декември 2022 г. в тях на гости било момче от И. и тъй като колата на синът му била на ремонт, свидетелят му казал да вземе неговия автомобил и да закара момчето. Самият свидетел бил закупил тази кола, но не знаел, че в определен срок трябва да се

регистрира и да ѝ се смени талона. Тогава имал много работа и изобщо не знаел, че трябва да смени талона в този срок. Никой не го бил уведомил, че колата му е спряна от движение, дори самият той я карал през това време.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има право на това и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я намира за допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество, като се извърши цялостна проверка на обжалваното постановление, досежно неговата законосъобразност.

Не е спорно между страните по делото, а и от събраните по делото доказателства се установява, че на посочените в АУАН и наказателно постановление дата и място, жалбоподателят е управлявал лек автомобил . с регистрационни табели с № . собственост по регистрационен талон на Ц.Б.Г. и собственост на баща му П.С.В.. Спорен е факта известно ли е било това обстоятелство на жалбоподателя или не.

Съгласно чл.7 от ЗАНН, за да бъде едно деяние обявено за административно нарушение е необходимо то да е извършено умишлено или непредпазливо. В случая вмененото на жалбоподателя деяние по чл.140, ал.1 от ЗДвП е от категорията на умишлените и може да бъде извършено с пряк или евентуален умисъл по смисъла на чл.11 от НК, която норма се прилага субсидиарно и в административнонаказателното производство по силата на чл.11 от ЗАНН. В конкретния случай обаче по делото липсват каквито и да било доказателства, които да сочат по несъмнен и категоричен начин, че на жалбоподателя е било известно, че управлението от него лек автомобил към момента на проверката е със служебно прекратена регистрация. Липсват доказателства, които да установяват, че служебното прекратяване на регистрацията на автомобила извършено на 12.08.2022 г. е било известно на жалбоподателя. Административно-наказващият орган не представя доказателства в тази насока, нито към административната преписка, нито в хода на съдебното следствие, които да удостоверяват, че административният орган е уведомил новия собственик на автомобила за това обстоятелство и към момента на извършената проверка, той е следвало да не предоставя автомобила си на жалбоподателя и да го уведоми за прекратената регистрация, за да се приеме, че е имал съзнанието, че управлява моторно превозно средство със служебно прекратена регистрация. Предвид така установените обстоятелства не би могло да се приеме, че вмененото деяние на жалбоподателя е съставомерно от субективна страна, тъй като не се установи по какъвто и да било начин, че към момента на проверката той е съзнавал, че управлява нерегистрирано МПС. Липсата на умисъл при извършване на едно деяние, означава, че деецът не го е извършил, поради което не би могло да носи и административно наказателна отговорност.

Ето защо наказателното постановление следва да бъде отменено

ИЗЦЯЛО.